

MARIA ROSA GRAUPERA

POESIES

AL CONEIXET

Quan et vaig conèixer
no podia imaginar,
i encara menys pensar
com seria la nostra vida.
Era una gran incògnita,
un caminar sense saber;
quan el cor era ple d'il·lusions,
de goig i d'alegria.
Els dies anaven passant,
feien el seu curs,
volaven massa ràpids
a dins de les nostres vides,
a dins de la nostra família.
Amb tot això,
jo gaudia la vida
igual que un infant;
plena de somnis,
ple de tendresa,
plena de melangia.

BONA COMPANYYIA

Aquesta tarda
no se que tenia,
no estava gaire bé.
Però..., és el dia d'anar
al taller de poesia.
Tot d'una m'he canviat
i he sortit de casa,
i xino-xano
he anat fent el camí.
Quina cosa més estranya,
al moment d'arribar al taller
ja me sentit més bé.
¿Serà per què aquí
sempre hi trobo
bona companyia?

EL BOSC

Quan estic al bosc
em sento temorosa
pel que hi puc trobar;
però aquell soroll de fulles
dels arbres, em fan sentir viva
i molt més feliç.

No havia pensat mai
que la felicitat es trobés.
Sempre havia pensat
que sabia de fer, però no,
s'ha de trobar. És troba
el en el afer del dia a dia
i com més hi poses
de la teva part, per millorar,
et sents més realitzada.

EL DIA A DIA

El dia a dia em dóna vida
i jo us ho agraeixo Senyor;
doncs necessito força
per arribar al lloc més alt,
doncs em sento viva
i amb ganes de fer coses.
Potser us demano massa,
perdoneu-me Senyor
però tinc ganes d'arribar ben alt,
i que un dia em pugueu dir:
ho has fet molt bé!

FA MOLTS ANYS...

Fa molts anys que visc
a Sant Boi. Mi trobo molt bé,
i vaig venir per dos o tres mesos,
i ves per on, m'hi vaig quedar.
Per què buscar més
si aquí ho he trobat tot?
Amics, amigues que m'estimen,
i feina, i em trobo arropada,
i feliçment molt estimada.

HA SORTIT EL SOL

Tinc el cap ple d'idees
que no se com explicar,
doncs quan més voltes i dono
més complicat se'm fa.

Quina tonteria!

Si faig manualitats,
pinto vidre, faig quadres
i poesia, que tot em fa sentir
plena de joia i d'alegria.

Ara sí que el meu cap
és ple de creativitat,
de colors, de lletres
i de molta vida.

Creia que el dia era plujós
i resulta que en un moment
ha sortit el sol amb plenitud.

MIRANT L'HORIZÓ

Tot mirant l'horitzó
he sentit com un cop sec
que m'ha dut a anys enrere.
Quan tot just era un infant
ple d'il·lusions i tendresa
que m'omplien el cor
i el món del meu entorn.
Aquella nena s'ha fet gran
i encara tinc il·lusions, i molta vida
que em porten a mirar a l'horitzó
amb alegria i fermesa.
Sóc una dona plena
de vida i de felicitat
que espera que els dies
em continuï donant
amor a mans plenes.

QUINA SORPRESA

Al obrir la porta
he tingut una sorpresa,
doncs em pensava
que no hi havia res,
i estava plena de records.
Sense pensar-hi
n'he agafat un al atzar.
Quina sorpresa
era de la meva infantesa!
Ella m'ha portat de nou
els dies feliços plens d'alegria,
plens de tanta vida
que vaig viure amb els germans
i els estimats pares.
Dies que encara avui
somnia de nit i de dia
per la felicitat compartida.
Qui m'ho havia de dir
que al obrir la porta
tindria una sorpresa.

TOT MIRANT

Tot mirant al meu entorn
hi sento una veu dolça
que m'omple el cor d'alegria.
Quina sorpresa tan agradable
doncs pensava que estava sola
i no ho estava perquè
hi havia un gosset
que em mirava amb dolcesa
esperant una carícia
que jo l'hi he donat sense esperar.
Quina alegria ha tingut,
ja no em mirava amb ulls tristos.
l'he començat a acariciar
i s'ha adormit, feliç, als meus peus.

QUINA ALEGRIA

Quina alegria sento
quan em llevo al dematí
i puc dir-me a mi mateixa:
un dia més!

Quina alegria perquè arribar
on he arribat. Doncs no us penseu
tinc vuitanta-vuit anys,
i jo no em sembla
que encara en tinc cinquanta.
Estic activa i amb ganes
de fer moltes coses encara.

QUIETUD

Quina quietud m'envolta,
és tant el silenci
que em quedo sense respirar,
esperant que vingui algú
per sentir-me acompanyada.

Quina sensació més dolça
al sentir que no estic sola.
No, tota del tot no!
Hi ha un parell de mosques
que em rodegen i em fan sentir viva.

QUAN M'HE LLEVAT

Quan m'he llevat al dematí
he pensat: avui no faré res.
Però a mida que han anat
passant les hores
m'he sentit més bé,
quina alegria!
Doncs m'he sentit més viva
i amb ganes de fer coses,
amb ganes de rebre
tendresa i felicitat,
per esperar un nou dia.

LA VIDA

Em sento plena de vida.
Els dies passen volant,
però que voleu
em sento feliç
de poder venir a poesia,
i estar entre tots vosaltres i...,
que duri! Ja que jo sóc molt gran
tot i que a mi no m'ho sembla,
perquè sóc feliç i amb ganes de viure.
Què més puc demanar?
Jo crec que res més!

LA GINESTA

La ginesta és
una flor boscana
de color groc,
que quan la mires
més l'admires.

És una llàstima
que duri tan poc
y no poder gaudir d'ella
amb la densitat
que es mereix.

GRÀCIES

El Senyor m'ho ha donat tot
i jo l'hi agraeixo molt.

Gràcies Senyor!,
per donar-me tanta felicitat.

Gràcies per poder escriure,
així puc expressar
tot el que sento.

Cada dia que passa
tinc més ganes d'escriure
i de fer coses noves.

Sóc feliç. Què més
puc demanar?

Jo crec que res més.

Gràcies Senyor!

ELS NÚVOLS

Els núvols s'escapen
i feliçment surt el sol
que ens dóna claredat.
A l'entorn hi volta
molta il·lusió per començar,
de nou, una nova manera de viure
i de deixar viure.
Quan dones alegria
i il·lusions per començar
un nou any que dugui
noves esperances,
noves vivències
que d'amor ens ragin
per gaudir de felicitat.

Què espero de la vida
si ja m'ho ha donat tot?